

område er ved at være nået til grænsen for, hvad der kan gennemføres på regeringsbasis inden for de hidtidige rammer. Der er ingen tvivl om, at erhvervslivet vil udbygge deres del af det nordiske samarbejde. Men regeringen har grund til at overveje, om der ikke er brug for en vis nytænkning, til bevidst at søge nye samarbejdsformer, til at erkende, at vi må tænke mere nordisk end hidtil, d.v.s. være rede til i et bredere samarbejde at lade snævrere nationale interesser på enkelte områder glide i baggrunden“.

Han spurgte, om det virkelig var umuligt at komme videre på de områder, hvor man hidtil ikke havde kunnet opnå enighed. Hvis man gjorde forsøget, burde man dog ikke indskrænke sig til ekspertundersøgelser om konkrete opgaver. „Vi må i så fald træffe en politisk beslutning i regeringer og parlamenter om at udvide rammerne for samarbejdet over et bredt felt.“ På den danske regerings vegne erklærede han, at man var „positivt indstillet over for et mere vidtgående nordisk samarbejde.“ De egentlige udenrigspolitiske og de sikkerhedspolitiske problemer måtte dog holdes udenfor. Dette burde imidlertid ikke frembyde vanskeligheder, „fordi de nordiske landes fundamentale holdning i disse spørgsmål harmonerer“.

Ivar Nørgaard finder Baumsgaard for for-sigtig.

På socialdemokraternes vegne var Ivar Nørgaard enig med statsministeren om, at man ikke kunne vente med at tage et nordisk initiativ. Han fandt også statsministerens intentioner rigtige, men syntes, at både proceduren for samarbejdet og dettes indhold var „præget af for megen forsigtighed“. Efter hans mening måtte man gå samme vej som Fællesmarkedet, „nemlig at træffe en politisk beslutning og så derefter se, hvordan man teknisk kan fremme udbygningen og realisationen af en sådan beslutning“. I begyndelsen af januar havde det danske socialdemokrati foreslået denne fremgangsmåde.

Den danske regerings plan om at indbyde til et stort ministermøde i København karakteriserede Nørgaard som „en glimrende idé“. Han henstillede, at mødet blev holdt så betids, at der kunne foreligge „konkrete forslag til et videregående økonomisk samarbejde“ og et fælles nordisk stand-

punkt forud for EFTA-ministermødet i London i maj, hvor man skulle overveje konsekvenserne af Frankrigs nej til ansøgningerne om medlemskab i Fællesmarkedet.

Nyboe Andersen: alle lande må have fordel.

Økonomi- og handelsminister Poul Nyboe Andersen, som tillige er minister for nordiske anliggender, gav Ivar Nørgaard ret i, at det nordiske ministermøde måtte afholdes forud for EFTA-mødet. Hvad sagens realitet angår, ville han understrege, at „vi kun har mulighed for et positivt resultat af en sådan procedure, hvis vi har mod og vilje til at inddrage et så bredt felt af nordiske samarbejdsmuligheder under disse forhandlinger, at hvert enkelt nordisk land vil se sin fordel i at deltage. En ny politisk beslutning må altså være af en sådan rækkevidde, at hvert enkelt land vil kunne få varetaget en eller flere væsentlige økonomiske interesser derved. Vi må så naturligvis endvidere overveje, hvorledes der kan skabes hensigtsmæssige organisatoriske rammer om et sådant videregående samarbejde“.

Henry Christensen ønsker landbrugsanalyse.

Folketingsmand Henry Christensen bebudede, at han i Økonomisk udvalg ville foreslå en rekommandation, som kunne give den danske regerings initiativ den parlamentariske støtte fra Nordisk Råd. I øvrigt beklagede han den afgørende skævhed i det nordiske økonomiske samarbejde, at integrationen, som var gået så vidt på visse områder, bogstaveligt talt ingen resultater har givet for landbrugsprodukter og fiskeriprodukter. Der burde foretages en langt mere dybtgående analyse af dette problem, så man kunne få klarlagt de samlede økonomiske fordele for Norden ved en integration også for landbruget og fiskeriet.

Aksel Larsen tilråder toldharmonisering og fælles handelspolitik.

Sidste taler i generaldebatten var fhv. minister Aksel Larsen, som fandt det „bagvendt og . . . unordisk“ at stille spørgsmålet og opgaven op, som om vi skal arbejde for udbygning af det nordiske samarbejde af hensyn til Nordens eller enkelte nordiske landes kommende tilslutning til EEC. „Nordisk økonomisk samarbejde bør vi imidler-